

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 19. marts 2014

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Ansvarlig: MJO
Sagsnr. 2014 - 1794

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 17. februar 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 226 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 226:

"I forbindelse med satspuljeaftalen 2014 blev der afsat midler til en skærpet indsats for bortførte børn. Vil ministeren redegøre for, hvornår den efterladte forælder til et bortført barn kan få hjælp, vejledning og støtte, og hvem der iværksætter indsatsen?"

Svar:

Jeg kan oplyse, at der mellem Folketingets partier den 22. maj 2013 blev indgået en aftale om en forstærket indsats for bortførte børn på baggrund af en nærmere beskrivelse af den fremadrettede indsats i disse sager.

Som opfølgning på den politiske aftale blev der i ministeriet afholdt et statusmøde med partierne den 21. november 2013. På mødet gennemgik ministeriet status for implementeringen af den nye Koordinationsenhed for bortførte børn, der oprettes i ministeriet i 1. kvartal 2014, og den indsats, der allerede i dag ydes i igangværende og nyoprettede sager om børnebortførelse.

Koordinationsenhedens konkrete opgavevaretagelse er således detaljeret beskrevet forud for indgåelse af den politiske aftale. Om rammerne for denne indsats og herunder, hvornår en efterladt forælder kan få hjælp, vejledning og støtte, kan jeg henvises til tidligere besvarelser af 21. februar 2014 på spørgsmål nr. 219 og spørgsmål nr. 220 (SOU alm. del), hvor rammerne for opgavevaretagelsen er beskrevet.

Af besvarelsenerne fremgik det, at hvis en forælder flytter til udlandet med sit barn uden, at den anden forælder har givet sit samtykke til det, kan der være tale om en ulovlig børnebortførelse. Det vil være tilfældet, hvis der er fælles forældremyndighed, eller hvis den forælder, der er flyttet til udlandet med barnet, slet ikke har del i forældremyndigheden.

I sådanne tilfælde har den efterladte forælder mulighed for at kontakte Koordinationsenheden for Børnebortførelser i Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold, der vil vejlede om mulighederne for at få barnet bragt tilbage til Danmark.

Hvis barnet er bragt til et land, som Danmark samarbejder med efter Haagkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser, kan den efterladte forælder anmode om at få barnet tilbagegivet efter konventionen. Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold er dansk centralmyndighed i forhold til konventionen og sørger for at starte en sag om tilbagegivelse af barnet og vejleder i øvrigt den efterladte forælder om blandt andet sagsgangen og muligheden for at få retshjælp. Desuden koordinerer Koordinationsenheden sagsgangen med andre danske myndigheder.

Har Danmark ikke et konventionsretligt samarbejde med det pågældende land, vil Udenrigsministeriet søge at bidrage til forsoning og kontakt mellem forældrene, så de sammen kan finde en mindelig løsning i barnets interesse. Udenrigsministeriets håndtering af sagen sker i tæt samarbejde med Koordinationsenheden.

Hvis den forælder, der er flyttet til udlandet med sit barn, har eneforældremyndighed over barnet, er der ikke krav om, at den anden forælder skal samtykke til udrejsen. Der vil således ikke være tale om en ulovlig børnebortførelse.

I sådanne tilfælde vil det som udgangspunkt være reglerne i det land, som barnet nu har bopæl i, der er gældende. Den efterladte forælder vil således kunne søge om fastsættelse af samvær med barnet eller anlægge en sag om bopæl eller forældremyndighed i det pågældende land.

Er barnet udrejst til et land, som Danmark har et konventionssamarbejde med, kan Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold som centralmyndighed hjælpe med at sende en ansøgning om fastsættelse af samvær til de relevante myndigheder i det pågældende land.

Har Danmark ikke et konventionsretligt samarbejde med det land, som barnet nu har bopæl i, kan Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold bistå med kontakt til Udenrigsministeriet, der via den danske re-

præsentation i landet vil kunne anvise advokater, som kan yde juridisk rådgivning og bistand om den familieretlige og socialretlige lovgivning i landet.

Manu Sareen

/ Malene Vestergaard